

УДК 81'1:[174:001.81(477)

DOI <https://doi.org/10.52726/as.humanities/2026.2.9>

Н. О. ДАНИЛЮК

доктор філологічних наук, професор,

професор кафедри прикладної лінгвістики,

Волинський національний університет імені Лесі Українки, м. Луцьк, Україна

Електронна пошта: nina.danylyuk@gmail.com

<https://orcid.org/0000-0002-7373-2902>

ЕТИЧНІ НОРМИ ОПУБЛІКУВАННЯ НАУКОВИХ ПРАЦЬ В УКРАЇНСЬКИХ ВИДАННЯХ ІЗ ФІЛОЛОГІЇ

Статтю присвячено етичним нормам опублікування наукових праць в українських виданнях загалом та філологічних зокрема. Проаналізовано тексти документів (законів України «Про академічну доброчесність» (2022–2025), «Про наукову і науково-технічну діяльність» (2015), «Про освіту» (2017), «Етичного кодексу ученого України» (2009), «Кодексу академічної доброчесності Волинського національного університету імені Лесі Українки» та інших), дослідження науковців у галузі публікаційної етики, редакційні вимоги провідних наукових видань України, рекомендації авторам щодо дотримання норм етики наукових досліджень та академічної доброчесності. Серед загальних вимог до академічної доброчесності вказано на обов'язкове покликання на джерела інформації, належне цитування, відсутність плагіату, самоплагіату, фабрикації, фальсифікації результатів дослідження, конфлікту інтересів, дотримання норм законодавства про авторське право та інші. Звернуто увагу на вимоги щодо використання в науковій діяльності штучного інтелекту (ШІ), на потребу перевіряти всю інформацію, отриману завдяки ШІ. На основі рекомендацій для авторів, наведених на сторінці серії «Літературознавство. Мовознавство. Фольклористика» «Вісника Київського національного університету імені Тараса Шевченка» з'ясовано конкретні вимоги до філологічних праць, зокрема до формулювання назви, написання анотації, структурування та змісту статті, добору відповідних методів дослідження, коректного використання наукових термінів, опису результатів пошуку за допомогою певних мовностилістичних засобів, відображення їх у висновках і визначенні напрямів подальшої роботи над цією проблемою.

Перспективи подальших досліджень вбачаємо в докладному розгляді етичних норм публікування на всіх етапах підготовки і написання наукової праці, редагування та постредагування, виправлення недоліків і рекомендації до друку.

Ключові слова: авторське право, академічна доброчесність, етика наукових досліджень, наукова праця, публікаційна етика.

Поставлення проблеми. У кінці ХХ – на початку ХХІ ст. велику увагу приділяють проблемі дотримання публікаційної етики у зв'язку з посиленням вимог до етичних норм досліджень та дотримання академічної доброчесності. В Україні з'явилася низка законодавчих актів, які регламентують цю галузь, редакції наукових видань також докладно прописують правила оприлюднення матеріалів щодо змісту, мовного і технічного оформлення. Достовірність результатів наукових праць великою мірою залежать від доцільного використання методів і прийомів дослідження, належного представлення процедури та опису досягнень учених. Однак поки що немає однастайності у визначенні методів та їх номінуванні. Крім того, хоч вимоги до видання мають багато спільного, спостерігаємо певні відмінності

в часописах, що стосуються, переважно структурування опрацьованого матеріалу та технічного оформлення. Це впливає на оцінювання доробків, зумовлює потребу коригування етичних норм щодо наукових досягнень та їх представлення науковій спільноті, а, отже, й зумовлює *актуальність нашої статті*.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Законодавчі норми публікаційної етики у зв'язку з етикою наукових досліджень та академічною доброчесністю викладено в законах України «Про авторське право і суміжні права» (2022), «Про академічну доброчесність» (2022–2025), «Про вищу освіту» (2014), «Про наукову і науково-технічну діяльність» (2015), «Про освіту» (2017), та кодексах академічної доброчесності, зокрема: «Етичний кодекс ученого України» (2009), «Європейський кодекс

академічної доброчесності» (2024), у кодексах закладів вищої освіти та наукових установ. Спеціальному аналізу проблем етики опублікування присвячено праці таких українських дослідників: А. Жабін (українські видання в наукометричних системах “Scopus” та “Web of Science”) [Жабін]; Ю. Капіца та К. Шахбазян (ліцензії відкритого доступу при розміщенні матеріалів наукових журналів в електронному середовищі) [Капіца, Шахбазян]; Т. Опришко (міжнародні стандарти етики публікацій, академічна доброчесність, плагіат, цитування, самоцитування) [Опришко]; Т. Ярошенко (відкритий доступ до наукових праць і створення репозитаріїв) [Ярошенко] й ін. Вимоги до академічної доброчесності та етичні норми викладено в принципах редакційної політики українських часописів (напр.: [Редакційна політика та публікаційна етика серії наукових видань «Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка»]). У закордонній науці про етику оприлюднення дослідницьких праць писали Е. Гурн та М. Вандер-Грааф (питання авторського права в журналах із відкритим доступом) [Hoorn, VanderGraaf]; Т. Мак Кліри (особливості академічного письма) [McCleary]; М. Шлоссер (авторські права на журнали, опубліковані бібліотеками) [Schlosser]; Т. Шульц (практики відкритого доступу та комунікаційні дослідження) [Schultz] та ін. Однак поки що мало праць, в яких було розглянуто загальні норми публікаційної етики та окремі підходи, що залежать від галузей науки в різних країнах.

Мета статті – проаналізувати норми публікаційної етики, закріплені в документах України, з’ясувати спільні та відмінні риси в проекції на філологічні студії. **Завдання роботи** – опрацювати тексти документів (законів України, кодексів академічної доброчесності), дослідження науковців у галузі публікаційної етики, редакційні вимоги провідних наукових видань України; визначити найважливіші норми щодо етики наукових пошуків та оприлюднення результатів, а також специфічні ознаки, притаманні філологічним часописам.

Результати та дискусії. Як відомо, редакції українських видань у своїй діяльності керуються нормативними документами: законами України, а також етичними кодексами, сформульованими видавництвами або редакційними

колегіями. Зокрема, в Законі України «Про освіту» (2017, із доповненнями 2025) сказано: «Дотримання академічної доброчесності педагогічними, науково-педагогічними та науковими працівниками передбачає: посилення на джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей; дотримання норм законодавства про авторське право і суміжні права; надання достовірної інформації про методики і результати досліджень, джерела використаної інформації та власну педагогічну (науково-педагогічну, творчу) діяльність» [Закон України Про освіту]. Ці вимоги відображено в етичних кодексах наукових спільнот.

Академічна доброчесність передбачає дотримання етичних норм для учасників освітнього процесу. У статті 42 Закону України «Про освіту» це поняття визначено так: «*Академічна доброчесність* – це сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень» [Закон України Про освіту]. У законі докладно визначено, у чому полягає порушенням академічної доброчесності в галузі представлення наукових досліджень академічній спільноті: «*академічний плагіат* – оприлюднення (частково або повністю) наукових (творчих) результатів, отриманих іншими особами, як результатів власного дослідження (творчості) та/або відтворення опублікованих текстів (оприлюднених творів мистецтва) інших авторів без зазначення авторства»; *самоплагіат* – «оприлюднення (частково або повністю) власних раніше опублікованих наукових результатів як нових наукових результатів»; *фабрикація* – «вигадування даних чи фактів, що використовуються в освітньому процесі або наукових дослідженнях»; *фальсифікація* – «свідома зміна чи модифікація вже наявних даних, що стосуються освітнього процесу чи наукових досліджень» [Там само]. Таким чином, якщо подібні явища трапляються в наукових працях, їх негативно оцінюють рецензенти та редакційні колеги, вирішуючи питання про можливість опублікування, доопрацювання чи відхилення робіт.

Варто сказати, що принципи публікаційної етики були закладені ще в «Етичному кодексі ученого України (2009), в якому є такі важливі положення: «1.4. Учений несе моральну відповідальність за наслідки своєї діяльності, що можуть впливати на розвиток людства або природи. Вчений повинен протидіяти отриманню результатів, що суперечать принципам гуманізму...»; «2.3. Учений має забезпечувати бездоганну чесність і прозорість на всіх стадіях наукового дослідження та вважати неприпустимим прояви шахрайства, зокрема фабрикування та фальшування даних, піратства і плагіату»; «3.2. Учений визнає міжнародні та національні правові норми щодо авторських прав. Він може використовувати інформацію з будь-яких публікацій за умови, що вказує джерело та проводить чітку межу між власними даними та здобутками інших» [Етичний кодекс ученого України].

У статті 1 Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність» (2015) витлумачено поняття, якими оперують у документі. Зокрема, етики наукових досліджень та видавничої справи стосуються такі: «*наукова діяльність* – інтелектуальна творча діяльність, спрямована на одержання нових знань та (або) пошук шляхів їх застосування, основними видами якої є фундаментальні та прикладні наукові дослідження»; «*наукова (науково-технічна) продукція* – науковий та (або) науково-технічний (прикладний) результат, призначений для реалізації» [Закон України Про наукову і науково-технічну діяльність]. Докладно розглянуто різновиди наукової продукції (монографія, збірник наукових праць, збірник документів і матеріалів, тези та матеріали наукових конференцій, автореферат дисертації та ін.) і вказано на «процедуру наукового рецензування та затвердження до друку вченою (науковою, науково-технічною, технічною) радою наукової установи або вищого навчального закладу» [Там само]. Відповідно, ці підходи прописані й у публікаційній етиці видавництва, які приймають праці із супровідними документами (рецензії, обґрунтування потреби видання, витяги з протоколів засідань кафедр або відділів, науково-методичних комісій закладів освіти або наукових установ, заповнення про відсутність конфлікту інтересів, вказівка на способи використання ІІІ – якщо

вдавалися до таких послуг, довідка про перевірку на плагіат за допомогою антиплагіатних програм тощо).

У розділі II Закону України «Про академічну доброчесність» (2022, нова редакція 2025) викладено вимоги щодо забезпечення академічної доброчесності та наслідки за можливі порушення. Статтю 4 присвячено дотриманню академічної доброчесності при створенні академічних творів, до яких віднесено «тексти наукового (творчого), науково-технічного та навчального характеру», представлено їхні різновиди та вимоги до виконання, авторства, співавторства, покликання на джерела, оприлюднення [Закон України Про академічну доброчесність].

Питання про публікаційну етику відображені також у кодексах вищих навчальних закладів освіти. Зокрема, у Волинському національному університеті імені Лесі Українки діють такі документи: «Кодекс академічної доброчесності Волинського національного університету імені Лесі Українки» (2016, перезатверджено у 2023), Положення про запобігання академічному плагіату, Комітет з етики наукових досліджень у ВНУ імені Лесі Українки та ін. У Кодексі (пункт 2.1) визначено терміни «етика академічних взаємовідносин», «доброчесність», «академічна доброчесність», «академічна культура», «академічна свобода», «академічний плагіат», «відповідальність». Пункт 2.3 містить вимоги, які стосуються науково-педагогічних працівників: посилання на джерела інформації у разі запозичень ідей, тверджень, відомостей; дотримання норм законодавства про авторське право; контроль за дотриманням цих вимог здобувачами освіти та ін. У пункті 4.1 наведено основні порушення академічної доброчесності: академічний плагіат, самоплагіат, фабрикація, фальсифікація й ін. Розділ 5 присвячено відповідальності за порушення академічної доброчесності. У розділі 6 наведено технологічні рішення як інструменти протидії порушень академічної доброчесності: створення відкритої бази для популяризації принципів доброчесності; наявність веб-сторінки «Академічна доброчесність»; реалізація програми підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників; перевірка випускних кваліфікаційних робіт на предмет академічного плагіату; експертна

оцінка та (або) технічна перевірка за допомогою спеціалізованих програм ознак академічного плагіату в дослідженнях, підготовлених до захисту тощо. Зауважимо, що у ВНУ імені Лесі Українки, як і в українських університетах загалом, для перевірки наукових праць переважно використовують програми Unicheck, Etxt, Advengo завдяки локальним базам та відповідності нормам МОН України. Послугуються також програмою Strike Plagiarism, яка підтримує 190 мов з українською мовою включно. Із метою моніторингу дотримання членами університетської громади норм Кодексу створено Комітет з етики наукових досліджень. Університетський репозитарій забезпечує відкритий доступ до наукових і навчально-методичних праць, виданих працівниками. Зазначимо, що ВНУ імені Лесі Українки – учасник проєкту «Ініціатива академічної доброчесності та якості освіти» (Academic IQ).

Окремої уваги потребує використання в науковій діяльності штучного інтелекту (ШІ). Як правило, редакційна політика передбачає вказівку про послуги ШІ. Зокрема, у документі про залучення ШІ в науковому пошуку (2024) сказано: «Ми наполегливо рекомендуємо декларувати всю інформацію щодо використання ШІ для конкретного рукопису у відповідних розділах, у спеціальному розділі-декларації про ШІ або через використання фактологічних міток публікації» [Рекомендації щодо використання ШІ в науковій комунікації : 5]. Крім того, учені повинні перевіряти всю інформацію, отриману завдяки ШІ (цитати, джерела, таблиці, графіки, рисунки, списки літератури, фото і відео-матеріали тощо), оскільки вона може бути недостовірною.

Вимоги публікаційної етики та редакційної політики кожного видання, яких мають дотримуватися автори, викладені в загальному доступі. Зокрема, на вебсайтах наукових видань «Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка» за серіями наведено відомості про галузь знань, віднесення до переліку фахових видань, засновника, рік заснування, реєстрацію, мови та періодичність виходу, архів, поточний і наступний випуски, контакти із членами редакції, відповідальними за випуск. Крім того, міститься інформація про мету, проблематику, яку висвітлюватимуть

автори статей, редакційну колегію, склад рецензентів, редакційну політику, процес редагування, публікаційну етику, авторство та співавторство, ліцензування й авторське право, відкритий доступ до матеріалів, положення про конфіденційність, наявність чи відсутність конфлікту інтересів, вирішення питань із порушень академічної доброчесності, постпублікаційне обговорення, умови відкриття статті. Докладно розписана процедура подання рукопису, рекомендації для авторів щодо актуальності, новизни, опрацьованості теми в українській та закордонній науці, структури статті, викладу матеріалу, покликання на використані джерела і способи цитування. Уміщено зразки текстів українською та англійською мовами, вимоги до анотацій та оформлення списку літератури, транслітерації та перекладу назв видань. Ширші пояснення містяться у методичних рекомендаціях [Редакційна політика та публікаційна етика серії наукових видань «Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка»]. Там висвітлено документи, напрацьовані в результаті спільної роботи Координаційного Центру із випуску серій наукових періодичних видань та ухвалені Вченою радою КНУ імені Тараса Шевченка. Важливо, що члени Координаційного Центру співпрацюють із Українським регіональним відділенням Європейської асоціації редакторів наукової періодики (EASE), беруть участь у роботі Редакторської школи EASE, регулярно ознайомлюються з досвідом рейтингових закордонних журналів, а представлені ними вимоги задовольняють норми наукометричних баз DOAJ, Scopus I WoS.

Так, у серії «Літературознавство. Мовознавство. Фольклористика», яка виходить із 1958 р. українською, а тепер – ще й англійською, німецькою, польською, литовською та іспанською мовами, докладно виписані такі рекомендації для авторів: 1) вимоги до структури та змісту статті, що відповідають положенням Національного стандарту України ДСТУ 7152:2020, а саме: індекс УДК, цифровий ідентифікатор DOI, відомості про авторів (ім'я, прізвище; науковий ступінь, вчене звання; унікальний ідентифікатор автора досліджень ORCID ID; корпоративна е-пошта автора (-ів); основне місце роботи чи навчання на час дослідження (назва установи

чи організації), місто, країна), назва статті, анотація, ключові слова, основний текст статті (вступ, методи дослідження, результати, дискусія та висновки); 2) інформація про внесок авторів, подяки та фінансування (якщо є); 3) список бібліографічних джерел мовою оригіналу й у транслітерації латиницею; 4) відомості про автора (-ів), про конфлікт інтересів (або його відсутність); 5) вимоги до технічного оформлення [Рекомендації для авторів]. Звернуто увагу на формулювання назви публікації: «Назва статті має бути однозначною, зрозумілою фахівцям інших галузей, інформативною і конкретною: 5–9 слів, що відповідають змістові статті, без словосполучень на зразок «Дослідження питання...», «Деякі питання...», «Проблеми...» тощо. Для оригінальної дослідницької статті бажано до назви додавати дескриптор дослідження, наприклад «перехресне дослідження» «практичне дослідження», «результати опитування» (див. детальніше вимоги щодо назви у Рекомендаціях ЄАНР (Європейської асоціації наукових редакторів) для авторів і перекладачів наукових статей англійською мовою) [Рекомендації для авторів]. Сказано, що анотація оригінальної праці має бути структурованою (відобразити всі компоненти: вступ, методи, результати, висновки), або розширеною. Анотація оглядової статті може бути індикативною, висвітлюючи основні тези огляду. Перелічено можливості авторського внеску за такими параметрами відповідно до CRediT (Contributor Roles Taxonomy): концептуалізація (ідеї; формулювання мети і завдань дослідження); формальний аналіз (застосування математичних, обчислювальних або інших формальних методів); програмне забезпечення (програмування, проектування комп'ютерних програм та ін.); методологія (вироблення методології, створення моделей); валідація даних (перевірка результатів досліджень); написання (оригінальна чернетка, перегляд і редагування, внесення змін і доповнень тощо) [Там само].

Треба зазначити, що рецензенти матеріалів у галузі філології велику увагу приділяють належному дотриманню мовностилістичних норм української мови, розумінню семантики термінів, логічному, послідовному, аргументованому викладу результатів досліджень із добром правильних синтаксичних одиниць та морфологічно-словотвірних форм, відповідності назви тексту його змісту, відображенню реалізації поставлених мети і завдань у висновках роботи тощо.

Висновки. Отже, норми публікаційної етики в Україні ґрунтуються на положеннях законодавчих актів держави, а також міжнародних, загальноукраїнських документів і тих, що створені закладами вищої освіти та науковими установами. Серед загальних вимог до академічної доброчесності вказано на обов'язкове покликання на джерела інформації, належне цитування, відсутність плагіату, самоплагіату, фабрикації, фальсифікації результатів дослідження, конфлікту інтересів, дотримання норм законодавства про авторське право та ін. На основі рекомендацій для авторів, наведених на сторінці серії «Літературознавство. Мовознавство. Фольклористика» «Вісника Київського національного університету імені Тараса Шевченка» з'ясовано конкретні вимоги до філологічних праць, зокрема до формулювання назви, написання анотації, структурування та змісту статті, добору відповідних методів дослідження, опису його результатів за допомогою певних мовностилістичних засобів, відображення їх у висновках і визначенні перспектив роботи над цією проблемою.

Перспективи подальших досліджень вбачаємо у докладному розгляді етичних норм публікування на всіх етапах підготовки і написання наукової праці, редагування і постредагування, виправлення помилок і рекомендації до друку.

ЛІТЕРАТУРА

1. Жабін А. Україна у наукометричних системах “Scopus” та “Web of Science”. *Наукові праці Національної бібліотеки України імені В. І. Вернадського*. 2019. Вип. 51. С. 336–356. doi: <https://doi.org/10.15407/np.51.336> (дата звернення: 10.03.2026).
2. Закон України Про академічну доброчесність (13.08.2022. № 13 (18)). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4742-20#Text> (дата звернення: 12.03.2026).
3. Закон України Про наукову і науково-технічну діяльність (26.11.2015. № 848-VIII). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/848-19#Text> (дата звернення: 12.03.2026).
4. Закон України Про освіту (05.09.2017. № 2145-ІV.) URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19#Text> (дата звернення: 12.03.2026).

5. Етичний кодекс ученого України / НАН України. 15.04. 2009. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/v0002550-09> (дата звернення: 13.03.2026).
6. Капіца Ю. М., Шахбазян К. С. Застосування ліцензій відкритого доступу при розміщенні матеріалів наукових журналів в електронному середовищі. *Наука України у світовому інформаційному просторі*. 2016. № 13. С. 62–72. DOI: <https://doi.org/10.15407/> (дата звернення: 15.03.2026).
7. Кодекс академічної доброчесності Волинського національного університету імені Лесі Українки (2016, перезатверджено у 2023). URL: https://ra.vnu.edu.ua/akademichna_dobrochesnist/kodeks_akademichnoi_dobrochesnosti (дата звернення: 10.03.2026).
8. Опришко Т. С. Етика наукових публікацій. *Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія*. 2017. № 3. С. 50–57. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/bdi_2017_3_10 (дата звернення: 16.03.2026).
9. Редакційна політика та публікаційна етика серії наукових видань «Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка» / М. Женченко, І. Ізарова, Г. Харламова: методичні рекомендації. Київ: ВПЦ Київського університету, 2024. 66 с.
10. Рекомендації для авторів. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Літературознавство. Мовознавство. Фольклористика*. URL: <https://philology-journal.com/index.php/journal/for-authors#1> (дата звернення: 15.03.2026).
11. Рекомендації щодо використання ШІ в науковій комунікації. URL: <https://ease.org.uk/wp-content/uploads/2025/01/Recommendations-on-the-Use-of-AI-in-Scholarly-Communication-Ukrainian-translation-07.01.25.pdf> (дата звернення: 12.03.2026).
12. Ярошенко Т. Зелений шлях відкритого доступу. Репозитарії та їх роль у науковій комунікації: перші двадцять років. *Бібліотечний вісник*. 2011. № 5. С. 3–10. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/bv_2011_5_1 (дата звернення: 15.03.2026).
13. McCleary T. Academic Writing (2017, August 11). URL: <https://www.youtube.com/watch?v=bTkzAUV2DOc> (дата звернення: 12.03.2026).
14. Hoorn E., VanderGraaf M. Copyright Issues in Open Access Research Journals.
15. *D-Lib Magazine*. 2006. 12 (2). URL: <http://dx.doi.org/10.1045/february2006-vandergraaf> (дата звернення: 12.03.2026).
16. Schlosser M. Write up! A Study of Copyright Information on Library-Published Journals. *Journal of Librarianship and Scholarly Communication*. 2016. № 4. URL: <http://dx.doi.org/10.7710/2162-3309.2110> (дата звернення: 10.03.2026).
17. Schultz T. Opening Up Communication: Assessing Open Access Practices in the Communication Studies Discipline. *Journal of Librarianship and Scholarly Communication*. 2017. № 5. URL: <https://doi.org/10.7710/2162-3309.2131> (дата звернення: 15.03.2026).

REFERENCES

1. Zhabin, A. (2019). Ukraine u naukometrychnykh systemakh “Scopus” ta “Web of Science”. *Naukovi pratsi Natsionalnoi biblioteki Ukrainy imeni V. I. Vernadskoho*, 51, s. 336-356 [in Ukrainian].
2. Zakon Ukrainy Pro akademichnu dobrochesnist (13.08.2022. № 13 (18)). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4742-20#Text> [in Ukrainian].
3. Zakon Ukrainy Pro naukovu i naukovo-tekhnichnu diialnist (26.11.2015. № 848-VIII). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/848-19#Text> [in Ukrainian].
4. Zakon Ukrainy Pro naukovu i naukovo-tekhnichnu diialnist (26.11.2015. № 848-VIII). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/848-19#Text> [in Ukrainian].
5. Zakon Ukrainy Pro osvitu (05.09.2017. № 2145-IIV.) URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19#Text> [in Ukrainian].
6. Etychnyi kodeks uchenoho Ukrainy (2009) / NAN Ukrainy. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/v0002550-09> [in Ukrainian].
7. Kapitsa, Yu. M., Shakhbazian, K. S. (2016). Zastosuvannia litsenzii vidkrytoho dostupu pry rozmishchenni materialiv naukovykh zhurnaliv v elektronnomu seredovishchi. *Nauka Ukrainy u svitovomu informatsiinomu prostori*, 13, s. 62–72. DOI: <https://doi.org/10.15407/> [in Ukrainian].
8. Kodeks akademichnoi dobrochesnosti Volynskoho natsionalnogo universytetu imeni Lesi Ukrainky (2016, 2023). URL: https://ra.vnu.edu.ua/akademichna_dobrochesnist/kodeks_akademichnoi_dobrochesnosti [in Ukrainian].
9. Opryshko, T. S. (2017). Etyka naukovykh publikatsii. *Bibliotekoznavstvo. Dokumentoznavstvo. Informolohiia*, 3, s. 50–57. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/bdi_2017_3_10 [in Ukrainian].
10. Redaktsiina polityka ta publikatsiina etyka serii naukovykh vydan «Visnyk Kyivskoho natsionalnogo universytetu imeni Tarasa Shevchenka» (2024) / M. Zhenchenko, I. Izarova, H. Kharlamova. Kyiv: VPTs Kyivskoho universytetu [in Ukrainian].
11. Rekomendatsii dlia avtoriv. Visnyk Kyivskoho natsionalnogo universytetu imeni Tarasa Shevchenka. *Literaturoznavstvo. Movoznnavstvo. Folklorystyka*. URL: <https://philology-journal.com/index.php/journal/for-authors#1> [in Ukrainian].

12. Rekomendatsii shchodo vykorystannia ShI v naukovii komunikatsii (2025). URL: <https://ease.org.uk/wp-content/uploads/2025/01/Recommendations-on-the-Use-of-AI-in-Scholarly-Communication-Ukrainian-translation-07.01.25.pdf> [in Ukrainian].
13. Yaroshenko, T. (2011). Zelenyi shliakh vidkrytoho dostupu. Repozytarii ta yikh rol u naukovii komunikatsii: pershi dvadtsiat rokiv. *Bibliotechnyi visnyk*, 5, s. 3–10. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/bv_2011_5_1 [in Ukrainian].
14. McCleary, T. (2017, August 11) Academic Writing. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=bTkzAUV2DOc> [in English].
15. Hoorn, E., VanderGraaf, M. (2006). Copyright Issues in Open Access Research Journals. *D-Lib Magazine*, 12(2). URL: <http://dx.doi.org/10.1045/february2006-vandergraaf> [in English].
16. Schlosser, M. (2016). Write up! A Study of Copyright Information on Library-Published Journals. *Journal of Librarianship and Scholarly Communication*, 4. URL: <http://dx.doi.org/10.7710/2162-3309.2110> [in English].
17. Schultz, T. (2017). Opening Up Communication: Assessing Open Access Practices in the Communication Studies Discipline. *Journal of Librarianship and Scholarly Communication*, 5. URL: <https://doi.org/10.7710/2162-3309.2131> [in English].

N. O. DANYLYUK

*Doctor of Philology, Professor,
Professor at the Department of Applied Linguistics,
Lesya Ukrainka Volyn National University, Lutsk, Ukraine
E-mail: nina.danylyuk@gmail.com
<https://orcid.org/0000-0002-7373-2902>*

ETHICAL STANDARDS FOR THE PUBLICATION OF SCHOLARLY WORKS IN UKRAINIAN JOURNALS OF PHILOLOGY

This article examines the ethical standards for publishing scholarly works in Ukrainian journals in general and in philological journals in particular. The texts of documents are analyzed (including the Ukrainian laws “On Academic Integrity” (2022–2025), “On Scientific and Scientific-Technical Activity” (2015), “On Education” (2017), the “Code of Ethics for Scientists of Ukraine” (2009), the “Code of Academic Integrity of Lesya Ukrainka Volyn National University,” and others), studies by scholars in the field of publication ethics, editorial requirements of leading Ukrainian scientific journals, and recommendations to authors regarding compliance with the norms of research ethics and academic integrity.

The general requirements for academic integrity include mandatory citation of sources, proper referencing, the absence of plagiarism, self-plagiarism, fabrication, falsification of research results, and conflicts of interest, as well as compliance with copyright laws and other regulations. Attention is drawn to the requirements regarding the use of artificial intelligence (AI) in scientific activities and the need to verify all information obtained through AI.

Based on the guidelines for authors provided on the page for the series “Literary Studies. Linguistics. Folklore Studies” of the “Bulletin of Taras Shevchenko National University of Kyiv,” specific requirements for philological works have been established, including the formulation of the title, writing of the abstract, structuring and content of the article, the selection of appropriate research methods, the correct use of scientific terms, the description of research results using specific linguistic and stylistic means, their reflection in the conclusions, and the identification of directions for further work on this issue.

We see opportunities for further research in a detailed examination of ethical standards for publication at all stages of preparing and writing a scientific paper, editing and post-editing, correcting deficiencies, and recommendations for publication.

Key words: copyright, academic integrity, research ethics, scientific paper, publication ethics.

Дата першого надходження статті до видання: 18.03.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 23.04.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 28.05.2026